

[Karen Jespersen]

end den gæld, de har i huset. Det hænger bl.a. sammen med, at vurderingen generelt er faldet stærkt siden midten af 1980'erne. Og det betyder, at en del husejere står med en gæld på flere hundrede tusinde kroner, efter at erstatningen er udbetalt.

Svar (19/5 92):

Finansministeren (Henning Dyremose):

For så vidt angår det første led i spørgsmålet kan jeg i det hele henholde mig til det svar, som trafikministeren har givet den 7. maj 1992 på spørgsmål nr. S 794.

Jeg må understrege, at fastsættelse af erstatninger i tilfælde af ekspropriation efter lovgivningen er henlagt til særlige myndigheder, i dette tilfælde en ekspropriationskommission, hvis afgørelser kan indbringes for en taksationskommission. Dennes afgørelser kan atter indbringes for domstolene.

Erstatningsfastsættelsen for ekspropriationerne til Øresundsforbindelsens landanlæg må naturligvis ske efter samme regler, som når der foretages ekspropriation til andre anlæg.

For så vidt angår det andet led i spørgsmålet kan jeg sige, at jeg ikke kan gå ind for, at der netop for de ejere, der må afstå deres ejendom til Øresundsforbindelsens anlæg, træffes en særordning.

Spm. nr. S 807

Til udenrigsministeren (5/5 92) af:

Glønborg (KRF):

»Hvilke initiativer vil udenrigsministeren tage for at hindre en total udslettelse af armenierne i Nagorno-Karabakh?«

Begrundelse

Situationen i Nagorno-Karabakh har nu en sådan karakter, at en nedslagning af det armenske folk må frygtes. I den situation kan Danmark ikke bare lade stå til. Danmark bør udnytte alle muligheder i bl.a. EF og CSCE for at hindre dette.

Svar (14/5 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Situationen i Nagorno-Karabakh er yderst alvorlig, og en fredelig løsning på konflikten

må findes så hurtigt som muligt. Der er derfor i CSCE-regi taget initiativ til snarest at afholde en fredskonference i Minsk, hvortil repræsentanter fra FN og Røde Kors' Internationale Komité vil blive indbudt som observatører. Modaliteterne for denne fredskonference er allerede fastlagt den 1. maj 1992 ved en beslutning i CSCE's embedsmandskomité, men endnu mangler der at blive fastsat et starttidspunkt. Parlamentsvalget i Aserbajdsjan den 7. juni 1992 kan få indflydelse på fastsættelsen af dette tidspunkt.

Den italienske formand for konferencen, Mario Rafaelli, er i disse dage (3.-11. maj) på besøg i Kaukasusområdet for at drøfte tilrettelæggelsen af konferencen, herunder starttidspunktet. Det væsentligste udestående spørgsmål er fortsat uenighed mellem Aserbajdsjan og Armenien om, hvorvidt befolkningen i Nagorno-Karabakh skal være repræsenteret på konferencen og i givet fald hvordan. En løsning kunne være at invitere repræsentanter fra både den armenske og den aserbajdsjanske befolkningsgruppe.

For at skabe gunstige betingelser for, at en fredelig løsning på konflikten i Nagorno-Karabakh vil blive opnået på konferencen, har CSCE's embedsmandskomité endvidere den 1. maj 1992 vedtaget en beslutning om at udsende en overvågningsmission til området. Missionen vil blive oprettet, så snart der er etableret en effektiv og varig våbenhvile i området. Oprettelsen vil ske på betingelse af de involverede parter accept og samarbejde og under forudsætning af, at der er opnået enighed om de nærmere modaliteter, herunder om missionens sikkerhed.

Der er således allerede inden for CSCE-regi taget initiativer til en fredelig løsning på konflikten i Nagorno-Karabakh. Der vil fortsat fra CSCE's side blive lagt pres på de involverede parter for at få etableret en effektiv og varig våbenhvile. Kommende initiativer må dog naturligt afvente, at formanden for fredskonferencen er tilbage fra Kaukasusområdet med rapport derfra.

Inden for EF har vi løbende fuldt udviklingen i Nagorno-Karabakh og i kontakter med parterne opfordret dem til at stoppe kampene, så en effektiv og varig våbenhvile kan etableres. Endvidere har EF ydet humanitær bistand til befolkningen, som har været kanaliseret gennem private hjælpeorganisationer.